

AUSTRALIAN TERRIERI

Pennunhoito-opas

AUSSI, VALLOITTAVA PERSONALLISUUS

Olette tehneet merkittävän päätöksen hankkiessanne perheeseen uuden jäsenen, koiran. Onnittelemme Teitä siitä, että olette valinnassanne päätyneet Australianterrieriin eli aussiin!

Ensimmäiset australianterrierit rekisteröitiin Suomessa 1963, jolloin Tanskasta tuotiin useampia koiria. Aussin suosio on kasvanut nopeasti viimeisen viidentoista vuoden aikana. Vuonna 2008 aussit olivat viidenneksi suosituin terrierirotu ja pentuja rekisteröitiin 310. (v. 1982 rekisteröitiin 38, v. 1998 175).

Australianterrieri on niitä harvoja terrierirotuja, jotka ovat kehittyneet Britannian ulkopuolella. Rodun perustana ovat kuitenkin vanhat brittiläiset terrierirodut, joita siirtolaiset toivat mukanaan 1700- ja 1800-luvuilla Australiaan ja Tasmaniaan. Näitä olivat skyen-, dandiedinmontin- ja vanha skotlanninterrieri. Myöhemmin rotuun on yhdistetty matalajalkaisia irlanninterriereitä ja yorkshirerterriereitä.

Siirtolaiset halusivat alunperin kehittää pienen, mutta kuitenkin vahvan ja sitkeän työkoiran. Koirien tehtävänä oli pitää rotat ja muut pienjyrsijät sekä käärmeet poissa maataloilta. Lisäksi tehtävänä oli auttaa lampaiden ja karjan paimentamisessa. Australianterrieri toimi myös vahtikoirana. Aussit ovat matalajalkainen, korkeuttaan pidempi, terhakka koira, jolla on pitkä häntä ja pystyt korvat. Sen turkki on karkea ja suora. Koiran ulkonäköä korostaa rintalastaan ulottuva kaulus ja pääläella pään muuta karvaa vaaleampi ja pehmeämpi top-knot.

Väriältään aussit ovat joko a) yksiväriset, punainen tai hiekkainen tai b) blue&tan. Blue&tan koiran rungon värin tulee olla sininen (ei musta), tummansini-

ninen, teräksen sininen, tummanharmaan sininen tai hopeansininen. Muualta koira on tan-värinen eli parkin ruskea.

Aussin säkäkorkeus on noin 25 cm. Luonteeltaan se on rohkea, valpas, pirteä ja sisukas. Aussit pitävät lapsista ja ovat uskollisia perheelleen.

PENTU TULEE KOTIIN

Kun pentu tulee uuteen kotiin, sen tulee antaa rauhassa tutustua uuteen ympäristöön. Pennulle on hyvä rakentaa 'oma paikka', jossa se saa rauhassa olla ja jonne se voi mennä väsyttyään. Muistakaa ettei nukkuvaa pentua saa häiritä. Mikäli perheessä on lapsia, kertokaa se myös heille. Pennulle sen oma nimi on tärkeä. Nimeä ei tule milloinkaan liittää negatiivisiin asioihin, kuten moitteisiin tai rangaistuksiin, vaan se tulee aina yhdistää positiivisiin asioihin.

Vältäköä innokkaiden ystävien vierailua ainakin pennun kotiutumisen ensimmäisinä päivinä. Pentua tulee aina kohdella ystävällisesti ja määrätietoisesti.

Kun pentunne on jo hieman kasvanut, totuttakaa sitä myös vieraiden ihmisten kosketteluun. Pyytäkää ystäviä ja tuttaviamme katsomaan pennun ham-paita ja korvia sekä koskettelemaan koko kehoa. Tämä helpottaa mm. eläinlääkärillä käyntejä.

PENNUN SISÄSIISTEYS

Kasvattajan luona pentu on tottunut asioimaan sanomalehtipaperilla. Kotiin kannattaa järjestää 'paperipaikkoja' ja pennun 'oman paikan' voi ympäröidä sanomalehdillä. Pentua ei saa rangais-ta tai torua vahingoista. Mikäli mahdollista, olisi pentu vietävä ulos tarpeilleen aina heti kun se on herännyt, ja ruoan tai rajun leikin jälkeen. Kun pentu näyttää levottomalta ja alkaa etsiä paikkaa, nostakaa se syliin ja viekää sanomalehdelle tai ulos. Kun pentu tekee tarpeensa sopivaan paik-kaan, sitä on keuhuttava rauhallisesti. Muistakaa, ettei pentu tahallaan likaa paikkoja, sille ei vain ole vielä selvinnyt minne saa tehdä ja minne ei. Pennun pidätyskyky ei myöskään ole kovin hyvä. Mitä enemmän pennun kanssa ollaan ja sitä voidaan tarkkailla ja viedä ulos useasti, sitä nopeampaa on oppiminen.

PENNUN RUOKINTA

Pentu tarvitsee ruoka- ja vesikupin. Ruokapaikan tulee olla sivussa kulkureiteiltä, jotta pentu saa syödä rauhassa. Älkää pitäkö ruokakuppia pen-nun saatavilla koko päivää, vaan tarjoilkaa ruoka tiettyinä ruoka-aikoina. Jos pentu ei syö esim. 15 min sisällä, ottakaa kuppi pois ja tarjotkaa ruo-kaa seuraavan kerran seuraavana ruoka-aikana. Kasvattajan luona pennut ovat tottuneet säännöl-lisiin ruokinta-aikoihin. Mikäli pennun ruokavali-oon tehdään muutoksia, tulee ne tehdä vähitellen, muuten pennulle saattaa aiheutua ripulia.

Luovutusiässä pennut syövät 3-4 ateriaa päiväs-sä, makupaloja ei tarvitse antaa. 5-6 kuukauden ikäisenä pentu syö kaksi ateriaa, kuten useimmat aikuisetkin. Älkää syöttäkö pentuane liian lihavaksi; se on erittäin haitallista kehitykselle ja kasvulle.

Ruokintaan on olemassa eri vaihtoehtoja. Jos päätätte ruokkia pentuane kotiruoalla, tällöin tarvitaan vitamiini- ja hivenainelisiä. Sopivia valmisteita löytyy lemmikkieläinliikkeistä ja apteekeista. Pelkkää valmisruokaa käytettäessä ei lisäravinteita tarvita.

Koiran ruoan tulee olla suhteellisen samanlaista joka päivä. Liian vaihteleva ruoka ei ole hyväksi sen ruoansulatukselle.

Huomioitavaa ruoka-aineista:

Useimmille koirille maito sellaisenaan saattaa aiheuttaa ripulin. Piimää ja muita hapanmaito-tuotteita (viili, jogurtti) koirat kestävät parem-min. Muista, että koirat ovat yksilöllisiä ja se, mitä toinen kestää, voi olla toiselle haitaksi. Ole varovainen seuraavien ruokien kanssa, ne voivat aiheuttaa ripulin:

- raaka munanvalkuainen (keitä tai paista se)
- raaka kala (vaara saada matoja)
- runsaasti verta sisältävät tuotteet
- erittäin mausteiset ruoat
- sian- ja linnun luut
- maksa suuressa määrin (liika A-vitamiinipi-toisuus)

Valmisruoan vaihtoehtona voitte välillä tarjota koirallenne Yrjölän-puuroa. Ohje tässä:

- 1 dl riisiä
- 1 dl tattaria suurimoina
- 1 dl hirssiä suurimoina
- 1 dl ohraa
- 2 l vettä tai maitoa (maitojauheesta tehtykin käy)
- 2 - 3 porkkanaa

Lisäksi lihaa (500g/annos), joka voidaan lisätä puuroon raakana tai kypsennettynä. Lihan voi korvata kypsennetyllä kalalla. Tarjoiltaessa kuppiin lisätään vajaa teelusikallinen ruokaöljyä.

RIPULI

Ripuloiminen ja oksentelu ovat yleisimpiä syitä, miksi ihmiset ottavat yhteyttä eläinlääkäriin. Ne voidaan kuitenkin hoitaa kotona, jos ripulissa tai oksennuksessa ei ole verta, koiralla ei ole alilämpöä eikä kuumetta, kipuja tai kouristuksia ja koira on virkeä. Ripulissa elimistöstä poistuu huomattava määrä nesteitä ja suoloja, minkä johdosta elimistö kuivuu. Huolehtikaa, että koirallanne on tarpeeksi vettä saatavilla ja että se juo tarpeeksi. Juomaveteen voi lisätä esim. Nutrisal-jauhetta, jossa on koiran elimistön tarvitsemia ravinteita.

1. Päivä

Keitä riisiä runsaassa vedessä ja anna aluksi koiralle keitinnettä, ja vähitellen riisiä pieniä annoksia pitkin päivää.

2. Päivä

Anna 3-4 kertaa pieni annos ruokaa (3 osaa riisiä ja 1 osa keitettyä rasvatonta lihaa, kanaa, pakastekalaa tai raejuustoa)

3. Päivä

Anna riisi-lihaseosta hieman suurempina annoksina

Jos koira ei ole ripuloinut eikä oksentanut vähintään kahteen päivään, sekoita riisiseokseen pieni määrä koiran normaalia ruokaa. Vaihda viikon kuluessa kokonaan normaaliin ruokaan. Jos ripuli ei ole mennyt ohi neljäntenä päivänä, mene eläinlääkäriin.

MADOTUS JA ROKOTUKSET

Pentunne on madotettu sisäloisten häätämiseksi. Teidän tulee madottaa pentu viikkoa ennen ensimmäistä rokotusta eli 11-viikon ikäisenä. Aikuinen koira madotetaan kaksi kertaa vuodessa, usein keväällä lumien sulamisen jälkeen ja syksyllä ensilumen aikaan. Apteeekeissa on saatavilla useita eri valmisteita. Valmisteita kannattaa vaihdella.

Pentu rokotetaan ensimmäisen kerran kolmen kuukauden ikäisenä penikkatautia ja parvovirusta vastaan. Toinen rokotus on näiden tehosterokote, joka otetaan neljän viikon kuluttua ensimmäisestä. Rabies eli raivotautirokotus annetaan mieluiten kuukauden kuluttua tehosterokotteesta. Muistakaa ottaa rekisterikirja mukaan rokotuksiin ja voitte pyytää koirallenne oman ns. EU-passin, johon kirjataan kaikki saadut rokotteet.

Älkää viekö pentuanne koirapuistoihin tms. ennen kuin toisesta rokotuksesta on kulunut kaksi viikkoa. Tuttujen rokotettujen koirien kanssa pentu saa tietysti leikkiä ennen sitä.

On tärkeää pitää rokotukset voimassa, sillä tarttuvia sairauksia tulee maahamme jatkuvasti ja epidemioita esiintyy tasaisin väliajoin. Tarkistakaa voimassa olevat rokotussuositukset eläinlääkäriltänne.

ULKOLOISET

Moni koiranomistaja joutuu silloin tällöin ikäväkseen toteamaan, että koiralla on ulkoloisia (täit, kirput). Ne tarttuvat helposti koirasta toiseen. Oireita ovat jatkuva rapsuttelu korvien takaa, kaulasta ja päästä. Ulkoloisten hävittämiseen on saatavissa useita tuotteita apteekeista.

Ihmisiin eivät koiran loiset tartu, mutta kodin perusteellinen siivoaminen tulee tehdä samanaikaisesti koiran tehopesun yhteydessä. Koiran makuupaikan petivaatteet on pestävä huolellisesti. Kesällä kannattaa tarkkailla punkkeja, jotka tarttuvat hanakasti matalalla ruohikossa liikkuviin ausseihin. Punkki pitää poistaa tarttumalla siihen kiinni mahdollisimman läheltä ihoa ja kiertämällä myötöpäivään. Punkkia ei saa repäistä irti, koska silloin se katkeaa ja 'leuat' jäävät koiran ihon alle aiheuttaen mahdollisia tulehduksia. Punkkien irrottamiseksi on saatavilla ns. punkkipinsettejä. Jos puremakohdan ympärille muodostuu punainen rengas, on otettava yhteyttä eläinlääkäriin.

RUUMIINLÄMMÖN MITTAAMINEN

Koiran ruumiinlämpö mitataan lämpömittarilla peräsuolesta. Koiran normaali ruumiinlämpö on noin 38,5 C. Kirsun lämpö tai kuivuus eivät kerro koiran kuumeesta. Mikäli epäilette, että koiranne on kipeä, mitatkaa sen lämpötila.

HAMPAAT

Pennuilla on luovutusikässä terävät maitohampaat, jotka vaihtuvat pysyviksi hampaiksi 4-6 kuukauden iässä. Hampaiden vaihtuessa ikenet kutiavat ja pentu pureskelee kaikkea eteen sattuvaa. Pitäkää esillä puruluuta ja muita puruesineitä. Hampaiden vaihtumista on syytä tarkkailla. Joskus maitohammas ei irtoa, vaikka toinen hammas jo puskee esiin. Mikäli asiaan ei puututa, voi tuloksena olla virheellinen hampaiden asento. Irtoamista edesauttavat puruluiden syönte, keppien pureskelu ja 'retuutusleikit'. Tarvittaessa maitohampaan poistaa eläinlääkäri. Erityisesti on seurattava kulmahampaiden irtoamista.

Totuttakaa pentu suun ja hampaiden tarkasteluun.

KORVAT, TASSUT JA KYNNET

Korvatulehduksia on pystykorvaisilla roduilla suhteellisen vähän. Jos koira rapsuttaa korviaan jatkuvasti tai ravistelee päätään kiusaantuneena tai kävelee pää kallellaan, on syytä epäillä tulehdusta ja käännyä eläinlääkärin puoleen.

Mikäli koirasi ulkoilee paljon asfaltilla tai teillä, joille on levitetty maantiesuolaa, voivat sen tassut kuivua tai jopa halkeilla. Tassujen huoltoon on saatavilla erilaisia voiteita.

Pentu on pienestä pitäen totutettava tassujen ja kynsien hoitoon. Kynsien leikkuu on usein koetinkivi. Pennut inhoavat sitä. Ei siksi, että leikkaaminen sattuisi, vaan siksi, että pentu joutuu olemaan paikoillaan tiukassa otteessa. Leikkaa silloin, kun pentu on väsynyt. Ottakaa pentu tiukasti syliin, älkääkä antako sen tapella vastaan. Leikatkaa vaikka yhden tassun kynnet päivässä, jos neljä on kerralla liikaa. Puhukaa pennulle rauhoittavasti ja kehukaa sitä.

Kynnet on leikattava säännöllisesti kahden viikon välein tai tarpeen mukaan. Talvisin kynsiä on leikattava useammin kuin kesällä, jolloin asfaltti ja kiviset maastot kuluttavat niitä. Älkää antako kynsien kasvaa liian pitkiksi, sillä muuten kynnen sisällä oleva hermokin kasvaa. Muistakaa lyhentää myös etutassujen 'peukaloiden' kynnet.

TURKINHOITO

Tarvittavat välineet:

- metallikampa, jossa sekä harva- että tiheäosa
- harja
- muut tarvikkeet trimmausinnostuksen mukaan

Vaikka aussin rotumääritelmässä sanotaan 'trimmaamaton rotu', ei se enää aivan pidä paikkaansa. Trimmauksen tahti riippuu yksilöstä. Kotikoiran trimmaus tehdään pari kertaa vuodessa, näyttelykoiran turkkia pidetään yllä kuukausittain. Aussin trimmaus ei kuitenkaan ole vaikeaa ja sen oppii nopeasti itsekin. Ennen näyttelyyn menoa on hyvä ajoin syytä olla yhteydessä kasvattajaan.

Viikottainen turkinhoito on hyvä tehdä pöydällä, jossa on liukumaton alusta. Turkki on kammattava/harjattava huolellisesti läpi ja tarkistettava ettei siinä ole takkuja. Tassujen päällyskarvat nypitään lyhyiksi ja anturoiden varvasvälikarvat leikataan tylppäkärkisillä saksilla lyhyiksi.

Korvat pidetään siistinä nyppimällä hapsottavat karvat pois. Pidä toisella kädellä kiinni korvasta ja nypi peukalon ja etusormen avulla muutama karva kerrallaan. Seuraa korvan ulkoreunaa ja nypi kaikki sen yli tulevat pois. Poista silmien edessä olevat karvat nyppimällä.

Siisti häntä nyppimällä pois kaikki ne karvat, jotka helposti lähtevät ja muotoile häntä lopuksi saksilla. Leikkaa peräaukon ympäriltä pitkät karvat pois. Selkäturkki pidetään siistinä nyppimällä kasvunsa lopettaneet vanhat karvat pois. Lisää trimmausohjeita trimmiopas-osiassa. Jos turkkia on harjattu säännöllisesti, ei aussia tarvitse juurikaan pestä. Kurakelillä on hyvä huuhdella vatsanalus huolellisesti. Jos koira tuntuu likaiselta tai sotkee itsensä, pesu miedolla koirashampoolla on paikallaan.

LIKUNNANTARVE

Liiallinen liikunta ja ulkoiluttaminen on pennulle yhtä haitallista kuin vähäinen liikunta aikuiselle koiralle. Antakaa pennun liikkua omien voimiensa mukaan ja aloittakaa lenkkeily kohtuudella noin puolen vuoden iässä.

TYTÖT JA POJAT

Nartun ensimmäinen juoksuaika tulee sen ollessa 6-18 kuukauden ikäinen. Juoksu kestää kerrallaan noin kolme viikkoa. Juoksuaikojen väli on yksilöllinen, mutta yleensä 5-12 kk. Urokset alkavat nostaa jalkaa ja merkeillä noin puoli vuotiaina. Mikäli suunnittelette nartulenne pentuja tai käyttävänne urostanne jalostukseen, käyttäkää koiraanne näyttelyissä, jotta saatte ulkopuolisen arvion koirastanne ja voitte miettiä, onko koiranne jalostuskelpoinen. Olkaa yhteydessä kasvattajaanne ja Australianterrierikerho ry:n jalostustoimikuntaan.

On harhaluulo, että jokaisella nartulla täytyisi teettää kerran elämässään pennut. Raskaus on koiralle aina rasite eikä mitenkään estä esim. valeraskausten ja kohtutulehdusten esiintymistä.

AUSSEILLA ESIINTYVIÄ SAIRAUKSIA

Vaikka aussit on toistaiseksi suhteellisen terve rotu verrattuna muihin rotuihin, esiintyy aussellakin valitettavasti sairauksia.

Polvilumpion sijoiltaanmeno eli patella luksaatio
Polvilumpio sijaitsee reisiluun telaurassa, jossa nivelsiteet sen pitävät. Polvilumpion sijoiltaanmenon vaikuttaa reisi- ja sääriluun muoto, telauran mataluus sekä nivelsiteiden löysyys. Polvinivelet tarkastetaan käsin tunnustelemalla ja ne arvioidaan havaittavissa olevan löysyyden mukaan asteikolla 0/0 – 4/4. Lievissä tapauksissa ei aiheuta ongelmia, mutta jos koira oireilee, se pitää leikata ja kuntouttaa.

Calve-Legg-Perthes

Tästä pienten ja kääpiörotuisten koirien lonkkaviasta käytetään nimeä Legg-Perthes. Se on reisiluun kaulan surkastuma, joka aiheutuu alueen verenkiertohäiriöistä. Sairaus alkaa ontumisena koiran kasvun keskivaiheilla 5-14 kuukauden iässä. Sairauden kehittyessä ontuminen pahenee ja lopulta koira kulkee kolmella jalalla. Hoitona on leikkaus, josta koira kuntoutuksen myötä toipuu yleensä hyvin.

Harmaakaihi eli HC

Harmaakaihissa silmän linssi alkaa samentua. Ajan myötä linssi saattaa samentua niin paljon, että koira sokeutuu. Sairaus ei ole koiralle kivulias, mutta huonosti näkevä koira saattaa käyttäytyä ajoittain poikkeavasti ja arvaamattomasti. Samentuminen voi saada alkunsa ikääntymisestä, myrkytyksestä tai jostakin sairaudesta. Perinnöllisillä tekijöillä on myös vaikutusta harmaakaihin syntyyn. Tällöin tauti ilmenee nuorilla tai keski-ikäisillä koirilla molemmissa silmissä.

Diabetes eli sokeritauti

Sokeritauti johtuu haiman insuliinin tuotannon vajavaisuudesta. Joko insuliinia ei muodostu lainkaan tai sitä ei muodostu tarpeeksi. Yleisin oire on lisääntynyt juominen ja virtsaaminen. Koira yleensä syö hyvin, mutta laihtuu. Se on väsynyt

ja haluton. Tauti voidaan saada kuriin insuliinipistoksilla ja ruokavaliolla. Koiran liikalihavuus ja vähäinen liikunta altistavat sairaudelle.

Epilepsia

Epilepsiaa on tavattu Suomessa muutamalla koiralla. Se voi olla joko perinnöllistä tai traumasta johtuvaa. Taudinkuva vaihtelee, lääkkeet auttavat joissakin tapauksissa.

Jos koirallanne on jokin yllämainituista sairauksista tai jokin muu vakava sairaus, ilmoittatthan asiasta kasvattajalle sekä Australianterrierikerho ry:n jalostustoimikunnalle. Jalostustoimikunta seuraa aussien terveydentilaa ja kartoittaa sairauksien yleisyyttä rodussamme.

Jalostukseen käytettäviltä ausseilta vaaditaan viralliset silmä- ja polvivilausunnot. Vaikka ette käyttäisi koiraanne jalostukseen, on rodun kannalta erittäin tärkeää tutkituttaa mahdollisimman monia ausseja.

PENNUN KASVATUS JA KOULUTUS

Pennun opetus alkaa siitä hetkestä, kun pentu tulee uuteen kotiinsa. Sosiaalistaminen erilaisiin ihmisiin, eläimiin ja ääniin, sisäsiisteys, yksinolo, remmissä kävely ja vain sallittujen tavaroiden pureskelu ovat ensimmäisenä opeteltavia asioita. Johdonmukaisuus ja kärsivällisyys ovat avainkijöitä yhteiskuntakelpoisen koiran kasvatuksessa. Kerran kielletty on aina kiellettyä ja kerran sallittu on aina sallittua. Ailahtelevaisuus ja sääntöjen alituinen muuttaminen tekee pennusta epävarman.

Tärkein asia pennun ja aikuisen koiran elämässä on sen oma perhe eli lauma. Koiran asema laumassa on AINA ihmisen alapuolella. Tämä ei ole julmaa, vaan oman asemansa tunteminen tekee koirasta luottavaisen ja rauhallisen. Se tietää, että sitä rakastetaan ja siitä pidetään huolta, kun se käyttäytyy asemansa mukaisesti.

Kaikkien perheenjäsenten on aina voitava ottaa koiralta esim. lelut ja herkut pois suusta. Ystävällisesti jutellen otetaan aarre pois, kehutaan pentua ja palautetaan aarre. Koiran pitää oppia ettei omistaja uhkaa sitä ja puollustautuminen on silloin turhaa. Koiraa pitää pystyä käsittelemään vapaasti (turkinhoito, kynsien leikkaus, hampaiden katsominen). Muistakaa, että laumanjohtaja on aina huolehtivainen ja oikeudenmukainen alaisiaan kohtaan. Jos torutte koiraanne, tehkää se matalalla äänellä. Koira ei ymmärrä sanojanne, mutta äänenpainot se oppii tunnistamaan. Huutaminen ja räyhääminen ei nosta arvoasi koiran silmissä, päinvastoin. Varma rauhallinen käytös luo luottamusta ja kunnioitusta.

Ulkoilu pennun kanssa tapahtuu remmissä kadulla tai vapaana turvallisessa ympäristössä. Paras ulkoiluhihna on nahkainen taipuisa keskipitkä remmi, joka kiinnitetään nahkaiseen kaulapantaan. Pentu ei saa vetää remmissä. Vapaana ulkoilu on tärkeää ja yksi tärkeimpiä komentoja on 'tänne'. Kun pentu etäänny liikaa, kutsutaan sitä ystävällisesti nimellä ja tänne-käskyllä. Kun pentu tulee, se palkitaan makupalalla ja runsailla kehuilla. Jos pentu ei tule, lähtekää kulkemaan pois päin pennusta. Ei koskaan pentua kohti, älkääkään yrittäkää saada pentua kiinni juoksemalla sen perässä. Pentu todennäköisesti lähtee peräänne, sillä se ei halua jäädä yksin.

KOIRAHARRASTUKSET

Aussin kanssa voi harrastaa monella tavalla.

Agility on koirien esteratajuoksua. Koirat yleensä rakastavat sitä, ja se on ohjaajallekin hauskaa. Useimmilla paikkakunnilla on agilitykerhoja ja -kurseja, joissa pääsee parhaiten ja turvallisimmin alkuun.

Toko eli tottelevaisuuskoulutus etenee asteittain aina vaikeampiin luokkiin. Useimmilla paikkakunnilla järjestetään ohjattua koulutusta. Monilla paikkakunnilla järjestetään myös ns. pentukurseja, joissa opetellaan tärkeimmät tottelevaisuusliikkeet (mm. tänne, istu, paikka, maahan). On erittäin suositeltavaa osallistua penturyhmiin vaikei koskaan aikoisikaan kilpailla tottelevaisuuskokeissa. Koirakoulussa oppii tulemaan toimeen koiran kanssa ja pentu tottuu vieraisiin ihmisiin ja koiriin.

Koiranäyttelyihin voi osallistua jokainen puhdasrotuinen rekisteröity koira, joka on tunnistusmerkitty. Jos koiralla on hylkäävä virhe (parentavika, puuttuva kives tms.), ei koira kannata ilmoittaa näyttelyyn. Koiranäyttelyssä tuomari antaa arvion siitä, kuinka hyvin kyseinen yksilö hänen mielestään vastaa rodun ihannekoiraa, ja erinomaisiksi arvioidut yksilöt kilpailevat vielä paremmuudestaan. Jos harkitsette näyttelyyn lähtemistä, olkaa ajoissa yhteydessä kasvattajaanne, saatte neuvoja turkinhoidosta ja kehässä käyttäytymisestä. Koiranäyttely on kauneuskilpailu!

On syytä muistaa, ettei pentua pidä viedä harjoituskentille ennen kuin rokotukset ovat kunnossa. Luuston, lihaksiston ja nivelten kehityksen kannalta agilityä ei ole hyvä aloittaa ennen yhden vuoden ikää. Tokoa voi kuitenkin harrastaa pennusta lähtien. Noudattakaa aina kasvattajaanne ja eläinlääkäriä ohjeita, jotta pentu ei rasitu liikaa ja altistu kasvuhäiriöille.

SUOMEN KENNELLIITTO RY

Suomen Kennelliitto ry on jokaisen koiranomistajan järjestö. Jäsenilleen se tarjoaa tietoa koiramaailmasta Koiramme-lehden sivuilla. Lisäksi Koiramme-lehdestä löytyy tietoa näyttelyistä, tottelevaisuuskokeista, agility-kilpailuista ja epävirallisista koiratapahtumista. Paljon tietoa on myös yhdistyksen sivuilla www.kennelliitto.fi.

AUSTRALIAN TERRIERIKERHO RY

Australianterrierikerho ry on rotumme rotujärjestö. Se julkaisee neljä kertaa vuodessa Aussilehteä, jonka sivuilta löytyy mielenkiintoisia artikkeleita valloittavasta rodustamme ja tietoa aussiharrastajien toiminnasta. Rodun omat kotisivut avautuvat osoitteesta www.australianterrierikerho.fi. Siellä on ohjeet uusille jäsenille liittymistä varten. Olette tervetulleita mukaan toimintaan!